

Palmová (Kvetná) nedeľa - Nedeľa utrpenia Pána, 10.4.2022

Pondelok Svätého týždňa	11/4	Senné Jastrabie Palín	18.00 17.00 16.00	+Marián Dzvonič +František Stahovec, kňaz +Anna Grajcarová
Utorok Svätého týždňa	12/4	Senné	7.30	+rodičia Bačkoví a +Marta Šofčíková
Streda Svätého týždňa	13/4	Senné	7.30	+Jozef a Anna Raškovskí
Štvrtok Pánovej večere	14/4	Senné	18.00	Košice 9.30 Omša svätenia olejov +Mária a Štefan Papcún
Piatok Utrpenia Pána	15/4	Senné Jastrabie Senné	9.00 11.00 15.00	Krížová cesta po dedine, začín. od Palína Krížová cesta v kostole Obrady - slávenie utrpenia, smrti Pána
Sobota Svätá sobota	16/4	Senné	19.30	Požehnanie jedál: Z.Široká 15.00; Jastrabie 15.30; Palín 16.00 +zosnulí a živí kňazi, ktorí pôsobili v našej farnosti, zakňaz. rehol. povolania
Nedeľa Veľkonočná Nedeľa Pánovho zmŕtvychvstania	17/4	Senné Jastrabie Palín	10.30 9.15 8.00	<i>Senné 7.00 požehnanie jedál</i> zdr.B.p.pre dobrodincoz z ročnej renty kostolníčok na oltárne plachty za ľud farnosti zdr.B.p.Veronika Chytračeková
Pondelok vo veľkonočnej oktáve	18/4	Senné Senné Z.Široká Jastrabie Palín Palín	8.00 10.45 9.00 10.00 11.00 7.30	+Ján Macko Gr.kat. liturgia zdr.Anton a Mária zdr.B.p. Margita (Mit'ková) Gr.kat. liturgia

Oznamy - Palmovou nedeľou sa začína Svätý týždeň.

- **Piatok utrpenia Pána (Veľký piatok)** je deň prísneho pôstu v celej Cirkvi, sa osobitne zdržiavame mäsitého pokrmu a najesť sa môžeme do sýtosti len raz za deň.

Poklona pri Božom hrobe na Veľký Piatok bude v **Sennom** do 18.00 hod.

V **Svätú sobotu** ráno o 9.00 budú v **Sennom Ranné Chvály** a po nich vyloženie Sviatosti Oltárnej k adorácii do 19.15 hod. **Jastrabie**: V **Bielu sobotu** ráno o 10.00 hod. bude vyloženie Sviatosti Oltárnej k adorácii do 15.25 hod.

Požehnanie veľkonočných jedál:

na Veľkonočnú nedeľu: **Senné**: ráno o 7.00; **Jastrabie**: gr.kat. o 7.30 hod.

na Bielu sobotu: **Z.Široká**: o 15.00; **Jastrabie**: rim.kat. o 15.30; **Palín**: o 16.00. **Milodary na kostol**: zvonček 3.4.2022: Senné 99.19, Jastrabie 47.91, Palín 62.50. Na kostol v Sennom 50€ bohuznáma rodina. **Pán Boh zaplat' za Váš milodar a službu pre chrám a farnosť!**

Farský list Senné

Rímskokatolícka Farnosť Návštevy Panny Márie

Ročník 13/2022

Homília pápeža Františka: Sme naozaj v súlade s Ježišom?

Ježiš „sa zavčas ráno vrátil do chrámu a všetok ľud sa hrnul k nemu“ (Jn 8,2). Takto začína príbeh o cudzoložnici. Pozadie sa javí pokojné, jedno ráno na posvätnom mieste, v srdci Jeruzalema. Hlavným hrdinom je *Boží ľud*, ktorý v chrámovom nádvorí hľadá Ježiša, Učiteľa. Túži počúvať ho, pretože to, čo vraví, ožaruje a zohrieva. Jeho učenie nemá v sebe nič abstraktného, dotýka sa života a oslobodzuje ho, premieňa ho, obnovuje ho. Toto je ten „*čuch*“ *Božieho ľudu*, ktorý sa neuspokojuje s chrámom z kameňov, ale sa zhromažďuje okolo Ježišovej osoby. V tejto stati možno vycítiť veriaci ľud všetkých čias; svätý Boží ľud, verný v hľadaní Pána, spätý s konkrétnou, prežívanou vierou. Pred ľudom, ktorý sa k nemu hrnie, sa Ježiš neponáhľa: „Sadol si“, hovorí evanjelium, „a učil ich“. No v Ježišovej škole sú niektoré prázdne miesta. Niektorí absentujú. Je to žena a jej žalobcovia. Neprišli za Učiteľom ako ostatní a dôvody ich neprítomnosti sú rôzne. Zákonníci a farizeji si myslia, že už všetko vedia a nepotrebujú Ježišovu nauku. Žena je však osobou blúdiacou. Skončila mimo cesty a hľadá šťastie mylnými chodníkmi. Sú to teda absencie s odlišnými odôvodneniami, tak ako je odlišný aj výsledok ich príbehov. Pozastavme sa nad týmito neprítomnými.

Predovšetkým *ženini žalobcovia*. Vidíme v nich obraz tých, ktorí sa chvália, že sú spravodliví, dodržiavajú Božie zákony, ľudia na svojom mieste a slušní. Nedbajú na vlastné chyby, no sú nesmierne pozorní v odhaľovaní chýb tých druhých. Takto idú za Ježišom. Nie s otvoreným srdcom, aby ho počúvali, ale „aby ho pokúšali a mohli obžalovať“. Je to úmysel, ktorý verne zachytáva vnútorný život týchto vzdelaných a nábožných ľudí, ktorí poznajú Písma, chodia do chrámu, no všetko podriaďujú vlastným záujmom a nebojújú so zlými myšlienkami, ktoré víria v ich srdci. V očiach ľudí sa zdajú byť Božími expertmi, no práve oni nespoznávajú Ježiša, dokonca v ňom vidia nepriateľa, ktorého treba odstrániť. Aby to mohli urobiť, stavajú pred neho osobu, akoby to bola vec, pohrdavo ju nazývajú „táto žena“ a verejne ju obžalujú z cudzoložstva. Trvajú na tom, aby bola žena ukameňovaná, vylievajú si na nej averziu, ktorú majú voči Ježišovmu súcitu. A toto všetko robia pod plášt'om svojej povesti nábožných ľudí, títo ľudia nám hovoria, že aj do našej nábožnosti sa mohli votrieť *červotoč pokrytectva a neresť ukazovania prstom*. V každom čase, v každom spoločenstve. Vždy je tu nebezpečenstvo nepochopiť Ježiša, mať jeho meno na perách, no popierať ho skutkami. A možno to robiť aj dvíhajúc zástavy s krížom. Ako teda zistíme, či sme učeníkmi v Učiteľovej škole? Z nášho pohľadu, z toho, *ako hľadáme na blížneho a ako hľadáme na seba samých*. Toto je bod na definovanie našej príslušnosti. Ako hľadáme na blížneho: či to robíme tak, ako nám Ježiš dnes ukazuje, teda pohľadom milosrdenstva, alebo posudzovačne, neraz dokonca pohrdavo, ako tí

žalobcovia z evanjelia, ktorí sa hrdia byť Božími bohatiermi, no nevšímajú si, že šliapu po bratoch. V skutočnosti ten, kto sa nazdáva, že háji vieru ukazujúc prstom na iných, hoci by aj mal náboženské videnie, to sa však nespája s duchom evanjelia, pretože zabúda na milosrdenstvo, ktoré je Božím srdcom.

Aby sme pochopili, či sme pravými učeníkmi Učiteľa, treba si tiež preveriť, ako hľadáme na seba samých. Ženini žalobcovia sú presvedčení, že sa nemajú čo naučiť. Vskutku ich vonkajšie vybavenie je dokonalé, no chýba im *pravdivosť srdca*. Sú portrétom tých veriacich, ktorí v každom čase robia z viery fasádny prvok, kde to, čo sa vyníma, je slávnostný zovňajšok, no chýba vnútorná chudoba, ktorá je najvzácnejším pokladom človeka. Ježišovi sa totiž ráta pohotová otvorenosť toho, kto sa necíti byť už v cieľi, ale toho, kto potrebuje spásu. Je teda pre nás osočné, keď sa modlíme alebo zúčastňujeme na bohoslužbách, pýtať sa, či sme v súlade s Pánom. Môžeme sa ho priamo na to pýtať: Ježišu, som tu s Tebou, ale čo chceš Ty odo mňa? Čo chceš, aby som upravil vo svojom srdci, vo svojom živote? Ako chceš, aby som hľadel na iných? Bude nám na osoh takto sa modliť, pretože Učiteľ sa neuspokojuje so zovňajškom, ale hľadá pravdivosť srdca. A ak mu otvoríme v pravdivosti svoje srdce, môže v nás konať zázraky. Vidíme to pri *cudzoložnici*. Jej situácia sa zdá byť skompromitovaná, no pred jej očami sa otvára nový, predtým nepredstaviteľný obzor. Posiata urážkami, pripravená prijať neúprosné slová a prísne tresty, s úžasom sa vidí omilostená Bohom, ktorý jej dokorán otvára nečakanú budúcnosť: „Nik ťa neodsúdil?“ vraví jej Ježiš „Ani ja ťa neodsudzujem. Chod' a už nehreš“. Aký rozdiel medzi Učiteľom a jej žalobcami! Oni citovali Písmo, aby odsúdili. Ježiš, Božie slovo v ľudskej osobe, kompletne rehabilituje túto ženu a vracia jej nádej. Z tohto príbehu sa učíme, že každé posudzovanie, ak nie je pohýnané láskou a neobsahuje lásku, ešte viac potápa toho, komu sa ho dostáva. Boh však vždy necháva otvorenú možnosť a dokáže zakaždým nachádzať cesty oslobodenia a spásy.

Život tej ženy sa mení vďaka odpusteniu. Stretli sa Milosrdenstvo s biedou. Milosrdenstvo i bieda sú tam. A žena sa mení. Dokonca prichádza na um myslieť si, že po Ježišom odpustení sa aj ona naučila odpúšťať. Možno videla vo svojich žalobcoch už nie tých zlých a krutých ľudí, ale tých, ktorí jej umožnili stretnúť sa s Ježišom. Pán chce, aby sme sa aj my, jeho učeníci, my ako Cirkev, stávali po jeho odpustení neúnavnými svedkami odpustenia Boha, u ktorého neexistuje slovo „nenapraviteľný“; Boha, ktorý neustále odpúšťa, naďalej v nás verí a vždy nám dáva možnosť začať odznova. Niet hriechu či zlyhania, ktoré mu prednášame, aby sa nemohlo stať príležitosťou začať nový, odlišný život, v znamení milosrdenstva. Niet hriechu, ktorý by nemohol nabrat' túto cestu. Boh odpúšťa všetko. Všetko. Taký je Pán Ježiš. Opravdivo ho pozná ten, kto zakusuje jeho odpustenie. Kto, ako žena z evanjelia, objaví, že Boh nás navštevuje cez naše vnútorné rany. Práve tam sa Pán rád sprítomňuje, pretože neprišiel kvôli zdravým, ale chorým. A dnes nám táto žena, ktorá spoznala milosrdenstvo vo svojej biede a ktorá ide do sveta uzdravená Ježišovým odpustením, radí tak ako Cirkev, aby sme sa odznova zaradili do školy evanjelia, do školy Boha nádeje, ktorý vždy udivuje. Ak ho napodobňujeme, nebudeme sa sústreďovať na obžalúvanie z hriechov, ale vyberieme sa s láskou hľadať hriešnikov. Nebudeme počítat' prítomných, ale pôjdeme hľadať neprítomných. Už nebudeme

ukazovať prstom, ale začneme načúvať. Nebudeme vyrad'ovať opovrhnutých, ale budeme hľadiet' najprv na tých, ktorí sú považovaní za posledných. Tomuto, nás dnes učí Ježiš svojím príkladom. Dovoľme, aby nás naplnil úžasom a prijmime s radosťou jeho novosť.

Palmová nedeľa a Svätý týždeň.

Mení sa názov Kvetnej nedele, po novom bude posledná, šiesta pôstna nedeľa, známa pod názvom Kvetná alebo Nedeľa utrpenia Pána, *Palmová nedeľa*, je prvým dňom Veľkého týždňa po novom Svätého týždňa. Pripomína nám rozhodnutie židovskej rady o Ježišovej smrti a kresťania na celom svete slávia triumfálny vstup Ježiša Krista do Jeruzalema. I keď mu zástupy pri príchode volali na slávu, už o niekoľko dní žiadali jeho ukrižovanie. Pôvodný názov Kvetnej nedele je Palmarum, čiže nedeľa paliem, čo súvisí s tým, že keď zástupy v Jeruzaleme vítali Ježiša, hádzali mu pod nohy palmové ratolesti. Vo svete je zvykom na Kvetnú nedeľu posväcovať palmové listy, kvety a zelené ratolesti. V podmienkach Slovenska sa v katolíckych kostoloch zachováva tradícia posväcovania vrbových ratolestí, nazývaných bahniatka alebo maňušky, ktoré si do kostolov prinášajú veriaci a potom si ich doma zakladajú za obrazy, zapichujú do tráv, alebo dávajú do vázy. V minulosti ich na vidieku dávali aj do poľa či do maštale. Tie sa potom spália na popolec, ktorý bude použitý pri obradoch Popolcovej stredy v budúcom roku. Svätenie zelených ratolestí zaviedla cirkev ešte v 7.st. Obrady Palmovej nedele sa skladajú z dvoch častí: zo spomienky na Pánov vstup do Jeruzalema a zo svätej omše zasvätenej pamiatke Kristovho utrpenia, počas ktorej sa prednášajú Pašie - časť evanjelia, ktoré opisuje Pánovo utrpenie a umučenie, od Poslednej večere až po jeho smrť na križi.

V Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku sa požehnávajú ratolesti na Kvetnú nedeľu ráno počas utierne po čítaní Evanjelia. Vo Východnej cirkvi sa však nečítajú Pašie, ako je to v Latinskej-rímskokatolíckej cirkvi. V Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania (Ecav) na Slovensku sa na Kvetnú nedeľu konajú pašiové služby Božie, nie je však zvykom posväcovať ratolesti.

Hlavnou myšlienkou dnes sa začínajúceho Veľkého alebo Svätého týždňa je Pánovo umučenie, ktoré sa slávalo tri dni už od 4. storočia, z čoho je názov Veľkonočné trojdnie. Začína sa omšou Večere Pána na Zelený štvrtok, pokračuje Veľkým piatkom, ktorý je spomienkou na utrpenie a smrť Ježiša Krista a končí sa na Svätú sobotu prvými večerami Veľkonočnej nedele.

Veľká noc je najstarším a najvýznamnejším sviatkom kresťanského cirkevného roka, kedy si kresťania pripomínajú umučenie, smrť a vzkriesenie Ježiša Krista. Slávi sa na prvú jarnú nedeľu po splne mesiaca. Nadväzuje na židovské veľkonočné sviatky, ktoré sa slávil od 14. do 21. dňa v mesiaci nisan (naš marec až apríl) na pamiatku oslobodenia izraelského národa z egyptského otroctva.

Pre vnútornú potrebu Farnosti Návštevy Panny Márie, Senné.

Farár: ThDr. Stanislav Ščerba, PhD.; telefón 056/6497433; 0903907705 (mobil);

Kontakt: Rímskokatolícka farnosť Návštevy Panny Márie, Senné, Kostolná 8, 072 13 Senné.

Email: senne@abuke.sk, farasenne@gmail.com, www.farnostsenne.estranky.cz

Náklady na tlač sú 0,10 €. číslo účtu: IBAN SK84 0900 0000 0000 9101 8635.